

Tintín s'acolorix a Moscou. Setmana tintinaire intensa a tots els mitjans.

Podeu veure un petit reportatge de l'arribada de Tintín a la *Grand Place* de Brussel·les amb motiu de la publicació de "Soviets" en color a,

<http://www.bfmtv.com/mediaplayer/video/tintin-au-pays-des-soviets-enfin-dans-une-version-en-couleur-901117.html>

on hi apareixen (minut 00:50 i 01:30) els nostres companys Enric Reverté i M. Carmen Mellinas de Can Tonet amb la seva gosseta Miluneta, guanyadora del concurs perquè Tintín trobes Milú.

(Font: Mitjans propis, BFM TV Vídeo)

Primer còmic de Tintín, reeditat en color 88 anys després de la seva publicació

El primer àlbum de la col·lecció de "Les aventures de Tintín", batejat com "Tintín al país dels soviets", sortirà a la venda en color per primera vegada aquest dimecres (es refereix al passat 11.01.2017) coincidint amb el 88 aniversari de la seva publicació original, el 10 de gener del 1929.

La nova edició del còmic, escrit i il·lustrat per l'artista belga Hergé i publicat al suplement *Le Petit Vingtième*, va ser presentada avui al museu ferroviari *Train World*, a l'estació de tren de Brussel·les de Schaerbeek.

"Tintín al país dels soviets", l'únic àlbum de les aventures del periodista que encara no havia estat reeditat en la versió en color, narra les aventures d'un jove periodista belga i el seu gos Milú en un viatge a Moscou per escriure un reportatge sobre les polítiques comunistes de Joseph Stalin.

Aquest àlbum va ser el primer de 24 històries que van portar al mític reporter voltant del món, amb viatges a llocs com el Congo, Egipte, l'Índia o la Xina, i fins i tot a l'espai, amb un viatge de ciència ficció a la Lluna gairebé dues dècades abans de que els nord-americans arribessin realment al satèl·lit en 1969.

El director d'art del procés d'acolorit de l'editorial Casterman, **Michel Barea**, ha considerat avui "un honor" treballar sobre una "obra tancada" com la d'Hergé, ja que "mai tornarà a haver-hi una igual".

En declaracions a Efe, Barea va afirmar que el seu treball està "per sota del traç d'Hergé" i ha assenyalat que la seva tasca no ha estat "la d'una persona, sinó la d'un intèrpret".

L'artista va valorar la dificultat del procés de acolorit de l'obra, per al qual han necessitat localitzar les planxes originals i eliminar els defectes en la impressió de l'època, realitzada en paper de diari.

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Bareau ha assenyalat a més el repte de distanciar-se de les escenes anteriors a l'hora de donar color als dibuixos, ja que el "univers de color" varia lleugerament des del moment en què Tintín emprèn el seu viatge a Berlín, ciutat en la qual el cel té un to blavós, fins que arriba a Moscou, on el lector percep "una atmosfera més pesada" a través del color.

"Ens vam posar a la pell d'una persona del segle XXI que descobreix una obra de principis del segle XX. No podíem usar els colors de la tirada clàssica de Tintín perquè en els anys vint Hergé no tenia aquesta gamma cromàtica, la tècnica d'impressió no ho permetia ", va explicar el colorista.

Per això, l'equip artístic de Bareau ha intentat realitzar un acolorit que "evoqui" l'època representada en l'obra d'Hergé i "doni suport" el dibuix de l'il·lustrador, un procés que ha durat dos anys i mig en total, amb "dos anys de treball molt intens".

Durant el matí d'avui, un actor caracteritzat de Tintín ha realitzat un viatge en tren des de l'estació de Midi fins Schaerbeek en un vagó decorat amb imatges del jove periodista i els seus companys d'aventures, com el seu inseparable fox terrier Milú, els policies Dupond i Dupont, el capità Haddock o el professor Tornassol.

Tintín ha arribat a l'estació de Schaerbeek acompanyat de dos empleats del ferrocarril, també vestits amb vestits de l'època, on l'esperaven les autoritats municipals de Brussel·les i la vídua d'Hergé, Fanny Rodwell, que presideix la Fundació Hergé (coneguda en francès com Moulinsart) al costat del seu actual marit, Nick Rodwell.

La presentació de la versió en color de "Tintín al país dels soviets" va culminar tres dies de celebracions de les aventures del cèlebre reporter a Louvain-la-Neuve, on hi ha el museu Hergé, i a Brussel·les, una ciutat que s'enorgulleix de el seu heroi del còmic.

L'editorial té previst vendre mig milió de còpies d'aquesta nova versió en color de la primera aventura de Tintín el 2017, un objectiu ambiciós que rebrà el tret de sortida el dimecres 11 de gener quan les 144 pàgines surtin a la venda en llibreries.

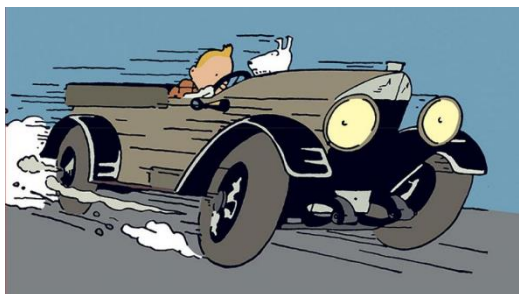
© HERGÉ-MOULINSART 2017

Els 24 àlbums de Tintín, publicats entre 1929 i 1976, s'han venut més de 250 milions de còpies a tot el món en més de 80 idiomes i s'han adaptat per ràdio, teatre, televisió i fins i tot per a la gran pantalla, en què va debutar de la mà de Steven Spielberg en 2011 amb la pel·lícula "Les aventures de Tintín: El secret de l'Unicorn".

(Font: Laura Zornoza - EFE / La Vanguardia)

El color arriba a "Tintín al país dels soviets"

El primer àlbum del famós reporter d'Hergé, es publica acolorit per primera vegada

Durant anys va ser un àlbum maleït, impossible de trobar. Del que només existien unes poques còpies en el món i del que després van circular diverses edicions pirates de baixa qualitat. Tintín al país dels soviets és la primera història de Tintín i el seu fidel company Milú, una aventura que va començar a publicar-se

en el suplement infantil d'un diari catòlic belga en 1929, fa exactament 88 anys .

Amb el temps, aquest episodi es va editar en format facsímil i en blanc i negre, com a la revista on va néixer. El resultat va ser un àlbum que sempre ha lluit com un rara avis al costat dels altres 22 còmics de Tintín en format estàndard , els populars àlbums de 62 pàgines en color. Fins i tot l'inacabat Tintín i l'Art Alfa es va acabar publicant en un format similar al d'aquests àlbums canònics i dels quals s'han venut 240 milions d'exemplars a tot el món.

La nova edició, en color , de Tintín al país de soviets és obra de Michel Bareau, director artístic dels Studios Hergé, i de Nadège Rombaux, i ha estat feta a partir d'un nou escanejat de les pàgines originals d'Hergé que restauren la puresa de la línia original de l'artista. Ha estat necessari un treball de 18 mesos per pintar les 138 pàgines de l'àlbum. Aquest treball ha estat supervisat per la vídua i legatària universal de l'obra d'Hergé, Fanny Rodwell, qui als 22 va entrar a formar part de l'estudi Hergé contractada -precisament- com colorista.

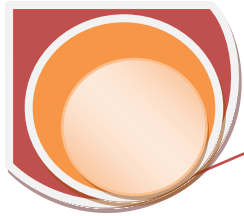
El color escollit per a aquest àlbum no és el color lluminós que se sol identificar amb els àlbums de Tintín sinó un color més neutre, on predominen les gammes de verds i marrons. Unes tonalitats més fosques que les dels àlbums corrents perquè els autors han volgut d'aquesta manera adaptar-se a la grisor soviètica que retrata Hergé.

Bareau apunta que han partit de l'única mostra de color que tenien: els de la portada de l'àlbum original. Aquest cromatisme va establir les bases del seu projecte, ja partir d'aquí va ser necessari inventar tota la resta. Segons l'editorial Casterman, "aquest acolorit amplifica la llegibilitat de la història, la claredat dels dibuixos i sorprèn per la seva modernitat, com si es tractés d'un nou àlbum".

Tintín al país dels soviets , qualificat pel propi Hergé com "un pecat de joventut", va ser creat quan l'autor tenia 21 anys i la pràctica d'historieta a Europa estava molt menys avançada que als Estats Units. L'aventura mostra clares influències del cinema mut i el seu dinamisme procedeix de les pel·lícules de Charlot i Buster Keaton . És una història improvisada, porta de peripècies inversemblants, persecucions, cops i explosions amanides amb una crítica naïf al règim comunista.

© HERGÉ-MOULINSART 2017

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Però també és en aquestes pàgines on trobem l' Milú més sarcàstic i amb un paper més destacat (en anys venidors, el capità Haddock li robarà protagonisme), és aquí on veiem al periodista Tintín escriure l'únic article que se li coneix i és també en aquesta aventura on un cop de vent aixeca un tupè al cap de Tintín i aquest ja no li abandonarà mai.

D'aquest àlbum, coeditat per Casterman, editorial que publica els àlbums de Tintín, i Moulinsart, societat que gestiona l'explotació dels drets del personatge, s'ha publicat una primera edició de 300.000 exemplars en francès, tot i que s'espera arribar a unes vendes de 500.000 durant l'any. A més, hi ha una edició de luxe amb pròleg de Philippe Goddin (50.000 exemplars) i una versió en neerlandès (20.000 còpies).

No està contractada l'edició en cap altra llengua tot i que s'espera que en els propers mesos es conegui l'editor de l'àlbum en castellà i en català. A Espanya, l'edició dels àlbums de Tintín està en mans de l'editorial Joventut.

Tintín després de la mort d'Hergé

Després de la desaparició de Hergé el 1983 no s'han publicat noves aventures de Tintín per part d'altres autors, a diferència del que ha passat amb altres grans personatges del còmic europeu com Astèrix, Corto Maltès, Lucky Luke o Blake i Mortimer. De moment es manté el desig expressat públicament per Hergé de no continuar amb el personatge després de la mort, el que obliga els propietaris dels drets de Tintín a buscar fórmules que alimentin l'interès del públic cap al personatge i que el mantinguin viu comercialment. La pel·lícula de Spielberg, estrenada el 2011, i l'edicióicolorada dels soviets van precisament en aquesta línia. A falta d'àlbums inèdits, cal revitalitzar la marca Tintín d'una altra manera.

(Font: Jordi Canyissà – La Vanguardia)

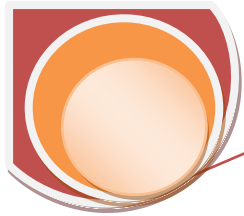
Més informació a,

“Tintín menos rubio y Milú más blanco” a La Razon-es

<http://www.larazon.es/cultura/tintin-menos-rubio-y-milu-mas-blanco-PA14277998>

“El color llega al primer Tintín” a el Periódico

<http://www.elperiodico.com/es/noticias/ocio-y-cultura/tintin-pais-soviets-color-publicacion-francia-5736709>

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Tintín al país dels soviets: l'exsecretari d'Hergé denuncia l'acoloriment

És avui (11.01.2017) que es s'han posat a la venda a les llibreries la versió acolorida - i amb una nova coberta - de "Tintín al país dels soviets", el primer àlbum de Tintín va aparèixer per primera vegada en blanc i negre el 1930.

Les edicions Casterman i la societat Moulinsart va desplegar una enorme campanya de màrqueting passat cap de setmana per fer aquest àlbum, imprès en 350.000 còpies en francès, un esdeveniment editorial. Els tintinòlegs col·laboradors de Moulinsart com Philippe Goddin, i el dissenyador gràfic Michel Bateau, responsable d'aquesta coloració, que exalten les virtuts d'aquesta nova versió, que van a fer aquesta primera aventura de Tintín a disposició d'un públic nou.

Altres tintinòfils com Hugues Dayez al·leguen el contrari en aquesta nova edició i la denuncien com de "crim contra Hergé", que amb prou feines amaga una operació mercantil: per mirar de fer alguna cosa nova de lo

antic per tenir, a qualsevol preu, un "nou Tintín" - ja que, com se sap, té Hergé esperava que cap nou àlbum de Tintín es fes després de la seva mort, i la seva vídua Fanny, malgrat tot, sempre ha respectat la seva voluntat.

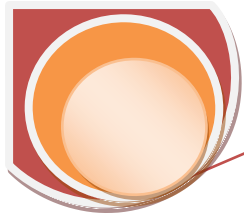
Avui dia és un indicador important, Alain Baran, exsecretari d'Hergé, que surt de la foscor per oposar-se als "soviets" en color. Aquí està la seva declaració íntegra:

Ningú fora del mateix Hergé, pot dur a terme la coloració

" A la memòria d'Hergé que vaig tenir el gran privilegi de ser tant el secretari personal definitiu i amic proper fins als últims moments de la seva vida, per desgràcia no em puc alegrar per la publicació d'una versió en color de la primera aventura de Tintín, l'aniversari del que celebrem avui, 88è.

Encara que tècnicament molt reeixit, l'acoloriment de "Tintín al país dels soviets" i sobretot el fet de publicar-ho sota el nom d'Hergé són violacions del principi que, després de la mort d'un creador, i especialment durant el període de protecció dels drets d'autor, el compliment de qualsevol treball a causa de el seu creador requereix per romandre en l'estat en què es va aturar.

De fet, a diferència d'altres primers Tintín, almenys els publicats originalment en Tintín en blanc i negre, Soviets mai s'havia renovat ni acolorit per part del seu autor. De les meves converses amb Hergé en aquest sentit, va declarar que aquest treball no es podia col·locar entre els àlbums de Tintín tradicionals, sobretot per al públic jove, hem de recordar-ho?

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

L'autor havia congelat Tintín al país dels soviets en la seva versió original publicada en forma d'àlbum el 1930. No va ser fins el 1973, 40 anys després de la seva creació, perquè el treball fos de nou accessible al públic, però sota d'un format recopilatori amb el nom d'"Archives Hergé".

Per tant, no hi ha dubte que ningú fora del mateix Hergé, podria emprendre el disseny de color de Tintín al país dels soviets com a un àlbum sencer que es ven juntament amb els altres 22 Tintíns signat per Hergé ' ' .

(Font: RTBF)

Col·laboracions

El company **Andrés Valverde Valera** de El Prat de Llobregat ens ha enviat aquesta imatge i aquesta nota,

Hola Pepet,

T'envio un acudit de l'artista André-Philippe Côté, en el qual ha fet un "clin d'oeil" a una de les escenes de les 7 boles de cristall. De fet va posar a la cantonada "Merci a Hergé". Se'l pot trobar al facebook.

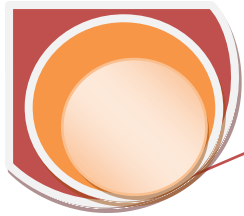
Gràcies Andrés!!!

(Pels que no saben francès, la bafarada diu: "Han decidit no utilitzar el mòbil durant un mes!")

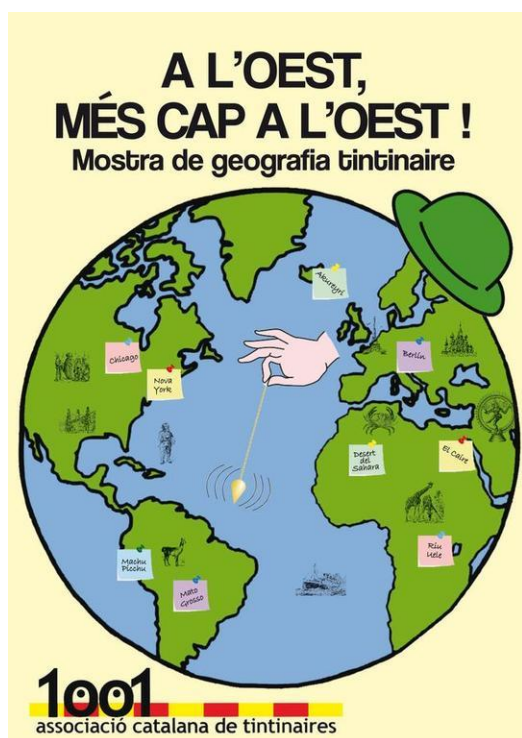
El Saló del Còmic de Barcelona dedica una exposició als viatges de Tintín

L'intrèpid reporter de Le Petit Vingtième recorre a les seves aventures els cinc continents de la Terra i fins i tot vola a l'espai exterior amb destinació a la Lluna. El viatge exòtic és un dels grans pilars de les narracions

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

d'aventures. D'aquesta manera, Tintín protagonitza uns apassionants còmics que s'inscriuen dins d'una tradició literària que ha estat desenvolupada pels grans autors com Jules Verne, Robert Louis Stevenson, Emilio Salgari o Jack London. 1001 Associació Catalana de Tintinaires ha produït l'exposició A l'Oest, més cap a l'Oest! que es podrà veure al 35 Saló Internacional del Còmic de Barcelona, del 30 de març al 2 d'abril. La mostra serà un recorregut per la geografia tintinaire.

Els viatges comporten conèixer el món i les diverses cultures i pobles que l'habiten. A través de Tintín, Hergé mostra un gran respecte per les cultures visitades. D'aquesta manera, el jove reporter interactua, fa amics i s'integra amb entusiasme, fins el punt de vestir-se com els locals i compartir taula i costums amb ells. Tintín sempre intenta adaptar-se i passar desapercebut i mai es comporta com un típic turista occidental altiu. Respecte als països que Tintín visita, Hergé tenia molta cura de l'ambientació. Per això podem considerar Les Aventures de Tintín com una mena de documental que recull la realitat amb força fidelitat.

A Les Aventures de Tintín res és inventat. Hergé, sempre fidel a la seva meticulositat, buscarà el paisatge i la situació que millor correspongui a la història i el lector podrà jugar a endevinar quina ha estat la font d'inspiració utilitzada pel dibuixant. Amb aquesta mostra el visitant podrà comprovar com les ubicacions que apareixen als àlbums de Tintín estan sempre inspirades en indrets del món real.

(Font: Ficomic)

Avui, tanca l'exposició Hergé del Grand Palais de París.

Suposem que a partir de demà es faran públiques les xifres d'assistència i demès detalls d'aquesta gran exposició.